

Arrest

nr. 314 049 van 7 oktober 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adviseur van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 08 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 13 november 2022 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 16 november 2022 om internationale bescherming. Op 29 november 2023 neemt de adviseur van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adviseur van de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pasjtoen origine te zijn. U bent een moslim van soennitische strekking. U bent geboren in Pakistan, dichtbij Pesjavar, in de provincie Khyber Pakhtunkhwa.

Eerst woonde u in het dorp Shah Kas. Na acht à negen jaar verhuisden jullie naar Kacha Garay, een dorp nabij. Na twee tot tweeënhalf jaar verhuisden jullie naar Shamshato vluchtelingenkamp, waar u tot aan uw vertrek verbleef.

25 à 30 jaar geleden werd uw paternale oom gedood door drie broers: Z(...), A(...), M(...). Zij waren deel van een machtige familie en hoopten zo de gronden van uw vader te claimen. 43 dagen na de dood van uw paternale oom kwamen Z(...) en een onbekende persoon naar uw vader. Ze zeiden dat ze zijn broer hadden gedood en dat als hij zijn gronden niet zou geven, dat hij ook zou gedood worden. 20 tot 22 dagen later werd uw oudste broer A(...) gedood op vijfjarige leeftijd. Hij werd vergiftigd via melk. Hierna verliet uw gezin Afghanistan en verhuisden ze naar Shah Kas.

In de eerste helft van 2020 werd uw vader door twee onbekende personen gedood toen hij terugkwam van de bazaar. Jullie vermoeden dat dit gebeurde zodat uw vader nooit wraak zou kunnen nemen voor de dood op zijn kind en broer. 18 dagen later werd uw broer, S(...), aangevallen toen hij met de auto op weg was naar de groentemarkt. Hij kon weglopen en besloot in een ander deel van Pakistan te gaan wonen en tapijten te verkopen.

Drie of vier maanden later verliet u Pakistan. U bereikte België op 13 november 2022. Drie dagen later diende u een verzoek om internationale bescherming in. Uw broer H(...) verliet het land acht à twaalf maanden na u. Hij woont momenteel in Turkije. Bij aankomst verklaarde u 16 jaar oud te zijn. Bij terugkeer naar uw land van herkomst vreest u gedood te worden door de machtige familie waarmee u een grondconflict hebt.

Ter staving van uw onderzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: vluchtelingenkaart Pakistan van uzelf, uw ouders, uw twee broers, uw zus Z(...) G(...), de twee kinderen van uw broer S(...), een bewijs van woonst in Pakistan en de enveloppe waarmee uw documenten werd verstuurd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

In casu dient opgemerkt dat u uw persoonlijke problemen met Z(...), A(...) en M(...) niet aannemelijk maakt.

Voorafgaand dient opgemerkt dat u zich op de DVZ aanvankelijk voordeed als een minderjarige. U verklaarde meer bepaald geboren te zijn op 1 januari 2006 (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming, d.d. 16.11.2022 en verklaring DVZ, d.d. 14.03.2023, punt 4). Er werd een leeftijdsonderzoek uitgevoerd en uit de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 17 januari 2023 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 bleek dat u op het ogenblik van het onderzoek minstens 23 jaar oud was, en dus niet kan worden beschouwd als minderjarige. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate.

Daarenboven dient opgemerkt dat u doorheen de verschillende asielprocedures in Europa uiteenlopende verklaringen hebt afgelegd over uw identiteit. Zo verklaarde u in Roemenië en Duitsland geboren te zijn in januari 2002 en in Frankrijk gaf u dan weer 3 februari 1999 als geboortedatum (zie Dublin-antwoorden). In België gaf u 1 januari 2006 op als geboortedatum (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming, d.d. 16.11.2022). Gevraagd of u onderweg ooit een andere identiteit hebt gebruikt, zei u van niet (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 30.10.2023 (verder NPO), p.5). Geconfronteerd met uw verklaringen in de andere Europese landen, zei u altijd dezelfde leeftijd te hebben gegeven (NPO, p.5). Gevraagd welke deze dan is, zei u 20 of 21 jaar (NPO, p.5-6). Geconfronteerd met het feit dat u bij aankomst in België verklaarde

16 jaar oud te zijn, antwoordde u dat u dit zei om een opvangplaats te krijgen (NPO, p.6). Wat er ook van zij, de vaststelling blijft dat u op drie verschillende momenten drie verschillende geboortedata hebt gegeven. Van een verzoeker om internationale bescherming kan verwacht worden dat hij van bij aanvang in Europa coherente verklaringen aflegt over zijn identiteit. Het feit dat u intentioneel geprobeerd hebt om de Europese asielinstanties te misleiden doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Er dient voorts opgemerkt dat u zeer tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd omtrent uw geboorteplaats alsook uw woonplaatsen. Zo verklaarde u in Frankrijk en in België expliciet geboren te zijn in Afghanistan, respectievelijk in Nangarhar en Qala Akhound (zie Dublin-antwoorden en Registratie Verzoek om Internationale bescherming d.d. 16.11.2022). Ook in de fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling staat te lezen dat u verklaarde geboren te zijn Afghanistan, meer specifiek in Qala Akhound, een dorp in Nangarhar (d.d. 16.11.2022). In diezelfde fiche staat ook dat u twee jaar en zes maanden daarvoor uit Afghanistan bent vertrokken met uw broer en dat uw laatste adres Qala Akhound, Kama in Nangarhar is. Op uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 14 maart 2023 veranderde u uw vorige verklaring en zei u plots geboren te zijn in Pakistan (verklaring DVZ, vraag 5). Gevraagd naar hoofdverblijfplaatsen, zei u van uw geboorte tot uw vertrek te hebben verbleven in Shamshato vluchtelingenkamp en éénmaal in 2017 naar Jalalabad-stad geweest te zijn gedurende twee nachten (verklaring DVZ, vraag 10). Het is zeer opmerkelijk dat u op verschillende momenten in de asielprocedure verklaarde in Afghanistan geboren te zijn, om dit erna te veranderen naar Pakistan. Hiermee geconfronteerd, ontkende u ooit te hebben verklaard in Afghanistan gewoond te hebben en niet te weten wie deze fout heeft gemaakt (NPO, p.8). Geconfronteerd met het feit dat er meerdere keren in het dossier staat te lezen dat u geboren bent in Afghanistan en dat u verklaarde te zijn vertrokken vanuit Afghanistan, bleef u stellig ontkennen dit ooit gezegd te hebben, dit tot driemaal toe (NPO, p.8 en NPO, p.21). Door zonder meer te ontkennen dat u dit ooit heeft verklaard, slaagt u er evenwel niet in om deze meerdere keren vastgestelde tegenstrijdigheid op te heffen. Dat het zou liggen aan een fout door een tolk of ambtenaar kan niet worden geaccepteerd, gezien u dit op vele verschillende momenten hebt verklaard in de asielprocedure, zowel in België als in Frankrijk.

Voorts bent u ook weinig consistent geweest omtrent uw verblijfplaatsen. Zo bevestigde u in het begin van het persoonlijk onderhoud dat u in Shamshato vluchtelingenkamp in Khyber Pakhtunkwa in Pakistan bent geboren (NPO, p.3). Wat later werd u gevraagd uw geboorteplek te preciseren, waarop u zei in Shah Kas geboren te zijn (NPO, p.6). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, zei u op verschillende plekken te hebben gewoond en zeven of acht jaar in Shamshato te hebben gewoond en hierna gedurende drie tot drieënhalf jaar ergens anders. Gevraagd om verduidelijking, zei u geboren te zijn in Shah Kas en erna te hebben gewoond in Shamshato (NPO, p.6). Na het stellen van verschillende vragen werd dan duidelijk dat u zeven à acht jaar in Shah Kas hebt gewoond, erna twee tot drieënhalf jaar in Kacha Garay en hierna zeven à acht jaar in Shamshato (NPO, p.6-7). Dat u bij binnenkomst verklaarde geboren te zijn in Qala Akhound, Afghanistan, bij uw interview bij de DVZ dit liet veranderen naar Shamshato vluchtelingenkamp in Pakistan, om dan bij het CGVS te verklaren dat u niet in Shamshato bent geboren, maar in Shah Kas, zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw geboorteplaats en verdere verblijfplaatsen nog sterker op de helling.

Ook over andere zaken in verband met uw verblijf was u niet consistent. Gevraagd of u Afghanistan ooit bezocht hebt, antwoordde u dat u één keer naar een trouwfeest in Kaboel bent geweest toen u anderhalf jaar oud was (NPO, p.7). Zoals hierboven al werd vermeld, zei u bij uw interview bij de DVZ éénmaal in 2017 voor twee nachten naar Jalalabad-stad geweest te zijn. Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, zei u niet te weten waarvan dit komt en enkel naar Afghanistan geweest te zijn toen u een baby was (NPO, p.8). De vaststelling dat u zeer uiteenlopende verklaringen hebt afgelegd over uw leeftijd, uw geboorteplaats en uw verdere woonplaatsen op verschillende momenten in de asielprocedure en dat u dit steeds stellig ontkent doet concluderen dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen hierover en dat uw algehele geloofwaardigheid hierdoor sterk wordt aangetast. Er dient geconcludeerd dat u de Belgische asielinstanties geen duidelijk zicht biedt op uw werkelijke geboorteplaats en voormalige verblijfplaatsen in Afghanistan of Pakistan. Dit heeft logischerwijs ook invloed op de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw problemen met de drie broers uit Afghanistan.

Betreffende uw verklaringen omtrent uw lang verblijf in Pakistan dient ten slotte opgemerkt dat het loutere gegeven enige tijd in Pakistan te hebben verbleven niet voldoende is om een nood aan internationale bescherming vast te stellen in uw hoofd. Er moet worden gesteld dat de nood aan internationale bescherming moet worden beoordeeld ten opzichte van het land van nationaliteit, in casu Afghanistan. Uit het rapport EUAA: Pakistan – situation of Afghan refugees van mei 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/pakistansituation-afghan-refugees>) blijkt dat etnische Pashtouns aan de beide kanten van de grens tussen Afghanistan en Pakistan wonen. Zij delen niet alleen familiebanden, maar er is ook sprake van een gemeenschappelijke geschiedenis en cultuur. De taliban, die sinds augustus 2021 de macht hebben overgenomen in Afghanistan, heeft voornamelijk Pashtouns onder zijn leden. Zij nemen daarbij de belangrijkste posities in de de facto regering. Daarnaast blijkt uit de informatie dat er traditioneel

veel gereisd wordt tussen Afghanistan en Pakistan, onder andere omwille van handel, familie die aan beide kanten van de grens woont, onderwijs, werk en medische behandeling. Uit de EUAA Country Guidance van januari 2023 (<https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt eveneens dat de behandeling van personen die geboren zijn of lang verbleven hebben in Pakistan, in het algemeen geen vervolging uitmaakt. Het is slechts in uitzonderlijke gevallen, die in casu niet worden aangetoond, dat men omwille van een verblijf in Pakistan een nood aan internationale bescherming kan aantonen. Er dient opgemerkt dat u verklaarde in Pakistan tussen Afghanen te hebben gewoond en met hen vriendschappen had (NPO, p.20). Ook wonen twee van uw zussen, S(...) en Q(...) nog in Afghanistan (NPO, p.5). Er kan bijgevolg niet worden ingezien waarom u zich, gelet op alle bovenstaande elementen, niet zou kunnen vestigen in Afghanistan.

Verder dient opgemerkt dat uw verklaringen omtrent het grondconflict 25 à 30 jaar geleden niet hebben kunnen overtuigen. Zo bent u weinig consistent geweest in de volgorde van de feiten. Wanneer u werd gevraagd om over het conflict te vertellen, zei u dat jullie velden hadden met goede oogst en dat mensen hier jaloers op waren en ze jullie gronden hierdoor hebben geclaimd (NPO, p.10). Uw oom werd dan gedood en hierna heeft uw vader alles achtergelaten en is hij weggegaan (NPO, p.10). Wat later verklaarde u dat uw paternale oom eerst werd gedood en dat 40 dagen later de gronden werden geclaimd (NPO, p.11). Later herhaalde u dit door te zeggen dat ze zonder reden uw paternale oom hebben gedood en dat ze ongeveer 40 dagen later naar uw vader zijn gekomen om te zeggen dat ze zijn broer hebben gedood en dat als hij de gronden niet aan hen gaf, ze hem ook zouden doden. Drieënhalve maand later verhuisde hij naar Pakistan (NPO, p.12). Dat u initieel verklaarde dat de grond eerst werd geclaimd en erna uw paternale oom gedood, om dit erna te veranderen doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover. Gevraagd of er dan nog iets gebeurd is, zei u van niet (NPO, p.12). Wanneer u dan werd gevraagd wat het gevaar nog was voor uw vader nadat hij de gronden had afgegeven, zei u plots dat ze bang van jullie waren omdat ze uw paternale oom hebben gedood en uw broer A(...) hebben vergiftigd (NPO, p.13). Dat u eerst verklaart dat er verder niets meer is gebeurd, om wat later te zeggen dat uw broer werd vergiftigd is opmerkelijk. Gevraagd wanneer dit dan heeft plaatsgevonden, antwoordde u 20 dagen na de dood van uw paternale oom (NPO, p.13). Wat later zei u dan weer dat het 40 dagen waren (NPO, p.13). Gevraagd om verduidelijking, zei u dat ze eerst uw paternale oom hebben gedood, erna zijn langsgeslepen bij uw vader om de gronden te claimen, wat uw vader weigerde. Hierna hebben ze uw broer en een koe gedood en is uw familie naar Pakistan verhuisd (NPO, p.14). Iets later werd u dan gevraagd een overzicht te geven van de feiten. U zei dan dat uw paternale oom werd gedood en ze 43 dagen na zijn dood uw vader zijn komen afdreigen. 20 tot 22 dagen later werd uw broer gedood en één à tweeënhalve maand later vertrok uw familie naar Pakistan (NPO, p.15). Op het einde van het interview zei u plots dat uw oom was omgekomen en dat 20 dagen na de 40e ceremonie uw broer vergiftigd werd en dat er dan 10 personen naar uw vader waren gekomen om hem te zeggen dat hij de gronden op hun naam moest zetten. Uw vader was het hiermee oneens, maar kon de inbeslagneming niet tegenhouden (NPO, p.19). Geconfronteerd met het feit dat u telkens verschillende versies van de feiten geeft, wist u niet wat hiermee bedoeld werd. Wanneer u werd gewezen op de vorige versie, waarbij ze uw vader zijn komen afdreigen tussen de dood van uw oom en uw broer, zei u dat deze versie correct is (NPO, p.19). Wanneer u dan werd gezegd dat u telkens andere versies geeft, zei u dat dit niet waar is (NPO, p.19). Er dient opgemerkt dat u doorheen het persoonlijk onderhoud verschillende versies van de volgorde van de feiten hebt gegeven en hierover geen duidelijkheid kon scheppen. Dat u het naliet consistente verklaringen hierover af te leggen doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

Daarenboven dient opgemerkt dat uw verklaringen omtrent de dood van uw broer weinig geloofwaardig zijn. Gevraagd om hierover te vertellen, zei u dat A(...) vijf jaar oud was en dat u niet weet waarom hij werd vergiftigd (NPO, p.13). Hierover doorgevraagd, zei u dat "ze" 25 à 28 jaar geleden vergif in de melk hadden gemengd en dit hadden aan hem hadden gegeven. Ook werd er een koe via een spuit gedood (NPO, p.13). Gevraagd wie het vergif in de melk had gedaan, antwoordde u vaag door te zeggen dat uw moeder u zei dat zo'n zaken vaak plaatsvonden en dat als iemand een mooi leven had en goed eten, hij deze problemen kende. Wanneer de vraag nog eens werd gesteld, zei u dat jullie niet weten wie dit heeft gedaan (NPO, p.13). Gevraagd hoe die melk tot bij uw broer is geraakt, zei u dat iemand gif in zijn melkfles had gedaan en uw broer die melk heeft gedronken en er dan 's avonds een soort schuim uit zijn mond kwam (NPO, p.13). Wanneer u dan werd gevraagd hoe u weet dat dit zo gebeurd is, zei u te weten dat "die mensen" dat gedaan hebben en dat in Afghanistan de dieren aan het gastenhuis werden gebonden en de kinderen buitenspelen en dat er dan iemand een spuit aan de koe heeft gegeven en het gif aan uw broer (NPO, p.13). Gevraagd of ze dat ooit hebben toegegeven, zei u van wel en voegde u toe dat dit de reden is dat uw vader is weggegaan (NPO, p.13). Wanneer u dan werd gevraagd of ze dat dan hebben toegegeven wanneer ze uw vader aanspraken 40 dagen na de dood van uw paternale oom, zei u plots dat ze dat nooit hebben toegegeven, maar dat jullie hen wel verdenken (NPO, p.13). De vaststelling dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent de dood van uw broer doet twifelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover. Wanneer u dan werd gevraagd hoe jullie weten dat er gif in de melk is gedaan, als niemand dit heeft toegegeven, antwoordde u dat jullie hier zeker over zijn en uw broer altijd thuis was en niemand hem thuis iets gegeven had (NPO,

p.14). Gevraagd hoe jullie weten dat uw broer melk heeft gekregen, zei u dat u dat niet kan weten aangezien u niet geboren was. Geconfronteerd met het feit dat u een zeer specifiek incident beschrijft en het dus niet logisch is dat u niet weet waar die informatie vandaag komt, zei u dat u uw familie en uw moeder citeert en ze u vertelde dat het op die manier gedaan is (NPO, p.14). Het is opmerkelijk dat u verklaarde zeker te zijn dat er gif in de melk zat, maar dan niet kan vertellen hoe jullie weten wat er zich toen heeft afgespeeld. Dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

Verder is het opvallend dat er na de moord op uw paternale oom alsook op die van uw broer geen actie werd ondernomen. Gevraagd of uw familie naar de overheid is gestapt na de moord op uw paternale oom, zei u dat als ze dat hadden gedaan, er sowieso niets aan gedaan had kunnen worden (NPO, p.12). Het is opmerkelijk dat er zelf geen poging werd ondernomen. Nog opmerkelijker is dat er na de dood van A(...) geen autopsie is gebeurd. Hierover zei u dat hij nooit naar een dokter werd gebracht en thuis is overleden (NPO, p.14). Gevraagd hoe jullie dan weten hoe hij aan gif is gestorven, zei u dat u dit niet weet en u uw moeder citeert en u niet in Afghanistan bent geboren (NPO, p.14). Wanneer u dan werd gevraagd of er hiermee naar de politie is gestapt, zei u van niet. Gevraagd waarom, antwoordde u naast de kwestie (NPO, p.14). Het is zeer opmerkelijk dat uw familie er zeker van is dat een vijfjarig kind werd vergiftigd, maar dat zij geen actie ondernemen om dit te laten onderzoeken. Ook blijft het zeer onduidelijk hoe jullie weten dat A(...) werd vergiftigd via melk. Ook is het zeer opvallend dat u op de DVZ verklaarde niet meer te weten hoe uw oudere broer heette die vergiftigd was (verklaring DVZ, punt 18). Dit alles leidt tot de conclusie dat er geen geloof kan gehecht worden aan de verklaring dat uw broer werd vergiftigd door de mensen die de grond van uw familie wilden hebben.

Daarenboven bleek uw kennis over de belagers van uw familie zeer ontoereikend. Gevraagd wie er jaloers was op de gronden van uw familie, zei u dat het uw dorpelingen waren en zij op zeven à acht minuten van uw huis te voet woonden (NPO, p.11). Gevraagd wat hun namen zijn, antwoordde u Z(...), A(...) en M(...) (NPO, p.11). Wanneer er dan vragen werden gesteld omtrent hun identiteit, zei u dat ze machtige personen waren met veel geld. U kon niet zeggen wat hun achternaam was en wist ook niet of zij linken met de taliban hadden (NPO, p.11). Gevraagd of die drie personen familie zijn, zei u dat zij de leiders van de familie waren (NPO, p.11). Wat later wanneer de vraag nog eens werd gesteld, zei u dat ze broers waren (NPO, p.15). Gevraagd hoe het komt dat zij zo machtig waren, antwoordde u tot tweemaal toe niet op de vraag en bleef u herhalen dat het machtige personen waren (NPO, p.15). Wanneer u dan werd geconfronteerd met het feit dat iemand toch niet zomaar machtig wordt en dat hier toch een reden voor moet zijn, zei u dat ze met veel familieleden zijn en dat ze ook de grond van 12 tot 13 families claimden (NPO, p.15-16). Het is zeer opmerkelijk dat u weinig kan vertellen over de broers en de reden van hun macht, maar dan wel weet dat ze op zeven à acht minuten van uw huis woonden, zeker aangezien u verklaarde daar nooit te hebben gewoond. Verder dient opgemerkt dat u bij binnenkomst verklaarde dat familieleden uw vader en oom hebben vermoord, terwijl u op het CGVS ontkent u dat zij familie waren (zie Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling in blauwe map en NPO, p.11). Uw gebrekkige kennis en inconsistente verklaringen omtrent de personen die uw paternale oom, uw ene broer en uw vader hebben gedood en uw andere broer hebben aangevallen doen sterk twijfelen aan uw verklaringen omtrent de redenen van uw vertrek.

Voorts is het niet duidelijk waarom de drie broers al die jaren later opnieuw hebben toegeslagen. Hierover vertelde u dat uw vader begin 2020 door twee onbekende gewapende personen is gedood (NPO, p.4 en NPO, p.16). U voegde hier bij toe dat het duidelijk was dat jullie vijanden hier achter zaten. Gevraagd waarom dat zo duidelijk is, gaf u als reden dat uw paternale oom werd gedood en dat uw broer, die 18 dagen later werd aangevallen, u dit had gezegd (NPO, p.16). Wanneer u dan werd gevraagd hier over uit te weiden, zei u enkel dat uw broer zijn aanvaller heeft gezien en ze alle drie bedekte gezichten hadden (NPO, p.17). Het is dan ook niet duidelijk wie uw broer precies gezien heeft.

Wanneer u dan werd gevraagd waarom de drie broers zo veel moeite zouden doen om zo veel jaren later familieleden op te sporen in Pakistan en hen te gaan aanvallen, antwoordde u dat jullie zich voor hen verstoppen en daarom zo veel verhuisden (NPO, p.16). Er dient opgemerkt dat jullie zeven of acht jaar in Shah Kas zijn gebleven en dat de drie broers dus geruime tijd hadden om jullie daar op te sporen. Ook woonden jullie al zeven of acht jaar in Shamshato toen de aanvallen begonnen (NPO, p.6-7). Dat zij jullie al die tijd aan het zoeken waren en niet konden vinden is weinig overtuigend. Verder gaf u ook nog als reden dat uw vader dacht dat er een jirga ging plaatsvinden en dat die een oplossing zou bieden voor het probleem. U voegde er nog aan toe dat 'die mensen' niet bereid zijn om naar de jirga te komen (NPO, p.18). Gevraagd waarom uw vader dacht dat er een jirga ging plaatsvinden, antwoordde u niet op de vraag en zei u dat jullie geen andere velden in Afghanistan hebben en als jullie zouden teruggaan, jullie op die grond zouden moeten wonen en werken (NPO, p.18). Er dient opgemerkt dat uw verklaringen omtrent een eventuele jirga die zou plaatsvinden een blote bewering is die u niet kan staven. Verder is het ook zeer opmerkelijk dat een machtige familie preventief te werk gaat en een familie in Pakistan gaat uitmoorden zodat zij niet meer zouden kunnen terugkomen om hun gronden te claimen. Zeker omdat er geen indicaties waren dat jullie na 25 à 30 jaar van plan waren terug te keren. Hiermee geconfronteerd, zei u dat ze bang van jullie waren omdat ze familieleden

van u hebben gedood (NPO, p.18). Gevraagd waarom deze machtige familie bang is van jullie, zei u dat ze bang zijn dat jullie wraak gaan nemen voor het afnemen van de gronden (NPO, p.18). Gevraagd of ze dan alle 12 of 13 families waarvan deze familie gronden hebben afgenomen zijn aan het uitmoorden ter preventie van het wraaknemen, zei u dat dit klopt. Wanneer u dan gevraagd werd om meer informatie over die andere families, kon u niet antwoorden (NPO, p.18). Het is geenszins aannemelijk dat de drie broers 25 à 30 jaar nadat ze, met succes, de gronden van uw familie hebben afgenomen, enorm veel middelen gaan inzetten om u en uw familie in Pakistan te gaan uitmoorden zonder enige, directe aanleiding. Dat ze dit bij 12 of 13 families aan het doen zijn / hebben gedaan is opnieuw een blote bewering die u niet kan staven met overtuigende verklaringen. Er dient geconcludeerd dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen omtrent de aanvallen op uw vader en broer die zouden zijn uitgevoerd ter preventie van jullie terugkomst naar Afghanistan.

Ook dient opgemerkt dat u zelf nooit persoonlijk bedreigd bent geweest door de drie broers en dat u nog drie à vier maanden in Pakistan bent gebleven zonder enige problemen (NPO, p.17). Ook verklaarde u dat er in die drieënhalve jaar sinds uw vertrek niets meer is gebeurd (NPO, p.21). Deze twee vaststellingen doen afbreuk aan uw ingeroepen vrees voor vervolging. Daarenboven is het zeer opvallend dat uw broer die aangevallen is door de drie broers nog in Pakistan verblijft, maar dat u en uw broer H(...) wel Pakistan zijn ontvlucht. Hierover verklaarde u dat H(...) acht maanden à één jaar nadat u Pakistan verliet hetzelfde deed (NPO, p.17). Gevraagd waarom uw broer, S(...), die nota bene werd aangevallen, wel in Pakistan is gebleven en jullie niet, antwoordde u dat uw broer veel mensen kent en zich zo kan beschermen door bij hen te verblijven. U voegde nog toe dat er geen geld was om alle broers weg te sturen (NPO, p.17). Dat er werd gekozen om u en H(...) weg te sturen, terwijl er al een poging werd gedaan uw broer om te brengen is zeer opvallend en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw problemen. Daarnaast dient opgemerkt dat u bij de DVZ verklaarde dat uw broer S(...) telefonisch werd bedreigd (vragenlijst CGVS). Op het CGVS rept u hier met geen woord over. Hiermee geconfronteerd, zei u dat ze hem inderdaad hebben gebeld en zeiden dat ze uw vader hadden gedood en dat hij de volgende was (NPO, p.20). Gevraagd waarom u dit niet eerder zei, antwoordde u dat u weldegelijk alles hebt verteld. Geconfronteerd met het tegendeel, zei u dat u op het moment van het telefoongesprek al weg was (NPO, p.20). Gevraagd wanneer zich dit afgespeeld, kon u niet antwoorden (NPO, p.21). Gevraagd wie er aan de telefoon was, zei u enkel "die mensen". Wanneer de vraag herhaald werd, zei u eerst dat het onbekende mensen waren, om dit dan kort erna te veranderen naar M(...), één van de broers (NPO, p.21). De vaststelling dat u niets hebt verteld over dit telefoongesprek, desondanks de vraag of er na uw vertrek nog zaken hebben plaatsgevonden doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw problemen.

Ten slotte moet worden vastgesteld dat de door u ingeroepen motieven waarom u niet meer kan terugkeren naar Afghanistan niet ressorteren onder de criteria van de Conventie van Genève, die voorziet in internationale bescherming voor personen die hun land van herkomst zijn ontvlucht wegens een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of hun behoren tot een bepaalde sociale groep. Immers, u hiernaar gepeild, stelt u dat een grondconflict met Z(...), A(...) en M(...) aan de basis ligt van het vertrek van uw familie uit Afghanistan (NPO, p.10). Deze problemen zijn gemeenschappelijk van aard. Deze personen waren immers louter uit op uw gronden en dit niet omwille één van de bovenvermelde criteria. Uit uw verklaringen blijkt evenmin dat de lokale autoriteiten u bescherming zouden hebben willen ontzeggen omwille van één van de criteria van de Vluchtelingenconventie. Er dient dan ook te worden geconcludeerd – zoals al werd opgemerkt – dat de door u aangehaalde asielmotieven niet ressorteren onder de Conventie van Genève.

De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. Betreffende de Afghan Citizen Cards van uw familie en u dient opgemerkt dat hieruit enkel blijkt dat jullie in Pakistan geregistreerd stonden als Afghaanse vluchtelingen. Zoals hierboven reeds aangetoond legt u dermate tegenstrijdige en vage verklaringen af over uw geboorteplaats en uw verschillende verblijfplaatsen waardoor u geen duidelijk zicht biedt op wanneer u waar verbleef en in welke omstandigheden u daar woonde. De Afghan Citizen Cards kunnen niet aantonen wanneer en onder welke omstandigheden jullie Pakistan zijn binnengekomen of hoe lang uw familie en u er verbleven en in welke omstandigheden dat was. Ook het bewijs van woonst dat u voorlegde kan uw ongeloofwaardige en inconsistente verklaringen omtrent uw verblijf in Pakistan en Afghanistan niet herstellen. Documenten hebben louter een ondersteunende functie en kunnen enkel geloofwaardige verklaringen kracht bijzetten.

Op de enveloppe waarmee de documenten werden verstuurd staat geen afzendadres, er kan dan ook geen bewijswaarde aan worden toegekend.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied

louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die

pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Wat betreft de vaststellingen in de bestreden beslissing dat hij zich onterecht als minderjarige voordoet, dat hij doorheen de verschillende asielprocedures in Europa uiteenlopende verklaringen heeft afgelegd over zijn identiteit en dat hij zeer tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn geboorteplaats en woonplaatsen, laat verzoeker het volgende gelden:

“Verzoekende partij heeft eerlijk toegegeven dat zij zichzelf hier als minderjarig heeft verklaard opdat zij een opvangcentrum zou verkrijgen. Verzoekende partij wenst hieraan het volgende toe te voegen. Zij was helemaal alleen tijdens haar reis en bij haar aankomst in België vond zij enige steun bij mede Afghaanse vluchtelingen tijdens haar moeilijke tijden. Zij gaven vervolgens slecht advies en incorrecte informatie die helaas werd opgevolgd door verzoekende partij. Immers, zij was bang dat zij op straat zou belanden en dus besloot zij een andere leeftijd op te geven. Desalniettemin heeft zij haar PoR kaart voorgelegd en heeft zij hiernaar verwezen wanneer zij opnieuw bevraagd werd over haar leeftijd:

p. 5 CGVS

(...)

Wat betreft haar geboorteplaats, benadrukt verzoekende partij haar verklaringen dat zij in Pakistan is geboren en dat er wellicht een misverstand heeft plaatsgevonden. Zoals zij verklaarde, is zij wel afkomstig uit Nangarhar, maar is daar niet geboren:

p. 8 CGVS

(...)

Verzoekende partij begrijpt zelf niet waarom er andere informatie werd genoteerd in de andere Europese landen of haar kleine onderhouden, maar volhardt in haar verklaringen afgelegd tijdens haar onderhoud bij de CGVS. Daar kreeg zij namelijk de tijd om alle details volledig en correct uiteen te zetten in tegenstelling tot de andere kleine onderhouden.”

Waar de adviseur van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing van oordeel is dat verzoekers verklaringen over het grondconflict en de daaropvolgende gebeurtenissen in Afghanistan niet kunnen overtuigen, betoogt verzoeker als volgt:

“Verwerende partij haar verwachtingen zijn onredelijk. Verzoekende partij is immers geboren in Pakistan en heeft haar hele leven in Pakistan op verschillende plaatsen geleefd als een Afghaanse vluchteling. Zij is

bovendien nooit naar school geweest en dus zijn tijdgeboden elementen niet zo evident voor haar. Wat betreft het relaas dat zij uiteenzette inzake het grondconflict en de daaropvolgende gebeurtenissen, is dit gebaseerd op hetgeen haar eigen familieleden aan haar hebben verteld. Zij was toen nog niet geboren en dus heeft zij niets meegemaakt. De voorgaande elementen verklaren dan ook haar gebrekkige kennis over het conflictgebeuren in de Afghaanse context, de dorpelingen in Afghanistan en de betrokken vijanden. Evenwel heeft verzoekende partij naar haar beste weten verteld over het conflict en over de recente gebeurtenissen als volgt:

p. 10 CGVS e.v.

(...)

Gezien de persoonlijke omstandigheden van verzoekende partij, kan dan ook niet verwacht worden dat verzoekende partij alles op een chronologische manier met alle details kan uiteenzetten. Echter, verwerende partij heeft allerminst rekening gehouden en verwacht een volledig correct beeld van een ongeschoold persoon die slechts over informatie beschikt. De betreuenswaardige situatie van Afghaanse vluchtelingen in Pakistan hoeft geen betoog en de treiterij van de Pakistaanse overheid werd verzoekende partij te veel. Terugkeren naar Afghanistan was geen optie daar de Taliban nu heel het land in handen hebben dus besloot zij te vluchten naar België (zie infra)."

Verzoeker zet in zijn eerste middel nog het volgende uiteen:

"Verzoekende partij bezit de Afghaanse nationaliteit en legde hiervoor de PoR kaarten neer. Hoewel Afghanistan dus haar vaderland is, kan verzoekende partij er nooit terug keren, zonder gevaar voor haar leven.

Immers, verzoekende partij is van mening dat verwerende partij geen rekening gehouden met het kwetsbaar en specifiek profiel van een verwesterde jonge man, die zou moeten terug keren naar het bewind van de Taliban dat zij nooit heeft gekend.

Verzoekende partij benadrukt het gegeven dat zij nooit in Afghanistan heeft geleefd. Zodoende kan zij zich onmogelijk aanpassen aan de thans geldende Afghaanse waarden en normen. Het EUAA onderlijnt in haar rapport van januari 2023 dat Afghanen in dergelijke omstandigheden vaak een sterk accent hebben en moeilijkheden om aan een job te geraken :

(...)

Ook uw Raad oordeelde in haar arrest van 13 oktober 2022 dat Afghanen die in Pakistan zijn geboren of er erg lang hebben verbleven gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben :

(...)

Verzoekende partij zal dus meteen uit de boot vallen bij terugkeer naar Afghanistan daar de Afghaanse gewoontes niet eigen zijn aan haar en zij ondertussen verwesterd is (zie infra).

De verzoekende partij meent dan ook dat de thans bestreden beslissing een schending uitmaakt van de artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij moet dan ook in hoofddorde erkend worden als vluchteling.

Artikel 48/4 Vreemdelingenwet evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting werden aldus manifest geschonden."

3.1.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM). Uit de uiteenzetting van dit middel blijkt dat verzoeker meent dat *in casu* tevens het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht werden geschonden.

Verzoeker meent dat de situatie in Afghanistan sinds 2021 drastisch is veranderd. Verzoeker merkt op dat de veiligheids- en mensenrechtensituatie over heel Afghanistan grondig is gewijzigd sinds de machtsvername door de taliban. Verzoeker voert aan dat verschillende geanalyseerde objectieve landenrapporten aangeven dat er een reëel risico bestaat op mensenrechtenschendingen door de taliban tegen onder andere verwesterde Afghanen die reeds bepaalde tijd in het buitenland hebben gewoond. Zij lopen tevens het risico gefolterd, afgeperst, ontvoerd of vermoord te worden door de taliban, *"op grond van het vermoeden dat zij Westerse waarden hebben geïnternaliseerd of 'vreemdelingen' of spionnen zijn geworden"*. Verzoeker betoogt vervolgens dat uit objectieve rapporten blijkt dat de reeds erg precarie veiligheidssituatie enkel maar verslechterd is onder het talibanbewind. De grove mensenrechtenschendingen worden bewerkstelligd doordat de taliban een enorm strikte interpretatie van de sharia hanteren, wat resulteert in straffen die volgens UNAMA wreed, onmenselijk en vernederend zijn, aldus verzoeker.

Verzoeker verwijst voorts naar, en citeert uit, verschillende rapporten en artikels waaruit de problematische situatie van 'verwesterde' Afghanen blijkt, met name: *"Position on returns to Afghanistan"* van UNHCR van augustus 2021, *"Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan (Update I)"* van UNHCR van februari 2023, de Nansen-nota 3-22 *"Afghanistan: een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer"*, de Nansen-nota 3-21 *"Beoordeling van de beschermingsnood"*

van Afghaanse man in het kader van een volgend verzoek" van oktober 2021, "Afghanistan COI Repository" van Asylos van 19 februari 2022, "Afghanistan: Events of 2022" van Human Rights Watch, "Country of Origin Information Report: Afghanistan Security Situation" van EUAA van augustus 2022, "Statement by Ms. Erika Feller, Director, Department of International Protection" van UNHCR van 6 november 2002, een niet nader genoemd rapport van Amnesty International, "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan" van UNHCR van 30 augustus 2018 en "Taliban denounces 'deviant beliefs', including satanic western and disbelieving ideologies" van B. Roggio van 10 juni 2020. Verzoeker verwijst tevens naar, en citeert uit, het arrest van de Raad met nummer 245 004 van 27 november 2020, waarin de Raad volgens hem de vluchtelingenstatus toekende "omdat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat de verzoeker wordt blootgesteld aan vervolging op grond van een toegeschreven politieke overtuiging".

Verzoeker betoogt dat hij al meer dan een jaar in België verblijft en volledig verwesterd is. Volgens hem is hij volledig geïntegreerd en deelt hij enkel nog de westerse waarden. Hij meent dat dit in de huidige omstandigheden weldegelijk een belangrijk element uitmaakt dat de kans aanzienlijk vergroot om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Volgens verzoeker tonen verschillende bronnen aan dat Afghansen die terugkeren uit het Westen door de taliban worden gezien als ongelovigen of afvalligen, spionnen en verraders, en wordt hen dus een gewijzigde politieke overtuiging en houding ten aanzien van religie toegeschreven.

In ondergeschikte orde verzoekt verzoeker om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij werpt op dat, hoewel de taliban vrede en stabiliteit beloven, al gebleken is dat dit gaat om loze beloftes. Het is duidelijk dat de taliban neigen terug te keren, dan wel reeds zijn teruggekeerd naar hun voormalig schrikbewind, aldus verzoeker. Verzoeker citeert in dit kader uit de EUAA "Country Guidance Afghanistan" van januari 2023 en de "Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan (Update I)" van UNHCR van februari 2023. Hij gaat in op het beoogde rechtstelsel van de taliban, dat gebaseerd is op een strikte interpretatie van de sharia en waarbij er straffen worden gehanteerd die wreed, onmenselijk en vernederend zijn. Hij citeert in dit verband uit voormelde Nansen-nota 3-22 "Afghanistan: een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer". Verzoeker stelt dat er sedert eind vorig jaar opnieuw een stijging is geweest in het aantal burgerslachtoffers en betoogt dat het feit dat de adviseur van de commissaris-generaal enkel cijfers naar boven haalt die dateren van 2021 en 2022 niet getuigt van een zorgvuldig onderzoek.

Verzoeker vervolgt dat "noch het COI focus rapporten, noch de EASO Afghanistan Security Situation rapporten" bewijzen dat verwesterde Afghansen bij terugkeer naar Afghanistan een menswaardig leven kunnen leiden. Meer nog, deze rapporten geven zelf aan dat in de onderzoeksperiode hier nog geen duidelijke cijfers over gekend waren, aldus verzoeker. Verzoeker betoogt dat er tot op heden geen duidelijk standpunt gekend is van de taliban omtrent terugkeerders uit het Westen, en citeert uit de voormelde bron van EUAA en de voormelde "Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan (Update I)" van UNHCR van februari 2023. Verzoeker meent dan ook dat de adviseur van de commissaris-generaal hem dwingt op goed geluk terug te keren en te hopen dat de taliban hem niet zullen viseren of straffen omwille van zijn vertrek naar het Westen.

Tot slot meent verzoeker dat de adviseur van de commissaris-generaal geen rekening houdt met "de alsmaar groeiende dreiging" van de groepering *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) en het huidig gevaar van ISKP minimaliseert door te stellen dat zij enkel gerichte aanvallen uitvoeren. In dit verband verwijst verzoeker naar het artikel "Islamic State Khorasan Province is a Growing Threat in Afghanistan and Beyond" van 29 april 2023 van The Diplomat en naar voormelde Nansen-nota 3-22 "Afghanistan: een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer".

Verzoeker verzoekt in hoofdorde hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, subsidiair om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en "uiterst subsidiair" om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) voor verder onderzoek.

3.1.3. Als bijlage aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

3.2. Nieuwe elementen

3.2.1. Op 3 april 2024 legt de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin zij een analyse maakt van de veiligheidssituatie en de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan alsook van het risico bij terugkeer na verblijf in het buitenland en waarbij zij, behalve naar landeninformatie waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, verwijst naar de "Afghanistan Country Focus" van EUAA van december

2023 en de COI Focus “Afghanistan Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban” van 14 december 2023 als bijkomende informatiebronnen.

3.2.2. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij hij een stageovereenkomst (stuk 1), zijn ‘Proof of Registration’ (stuk 2) en een enveloppe uit Pakistan (stuk 3) voegt. De Raad wijst erop dat verzoeker zijn ‘Proof of Registration’ en voormelde enveloppe uit Pakistan reeds heeft voorgelegd op het CGVS en dat daarvan fotokopieën zijn opgenomen in het administratief dossier (administratief dossier (hierna: AD), stuk 5, ‘Documenten’, nrs. 1 en 7).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adviseur van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

3.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart niet naar zijn land van herkomst, Afghanistan, terug te willen keren uit vrees om gedood te worden door personen met wie zijn familie daar in een grondconflict verwickeld was. Als gevolg van dit conflict zouden een oom van verzoeker en verzoekers oudste broer gedood zijn, waarna zijn familie naar Pakistan zou zijn gevlucht. Verzoekers familie zou in Pakistan echter zijn opgespoord door haar belagers, die verzoekers vader zouden hebben vermoord en zijn broer S. zouden hebben aangevallen, waarna verzoeker en zijn broer H. het land zouden hebben verlaten.

De Raad is na grondige lezing van het administratief dossier in navolging van de adviseur van de commissaris-generaal van oordeel dat verzoeker er niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

Vooreerst dient er in navolging van de adviseur van de commissaris-generaal op te worden gewezen dat verzoeker de asielinstanties geen duidelijk zicht biedt op enkele fundamentele aspecten van zijn identiteit, met name zijn leeftijd en geboorteplaats, alsook op zijn opeenvolgende verblijfplaatsen in Afghanistan of Pakistan voorafgaand aan zijn komst naar België, waardoor zijn algehele geloofwaardigheid reeds bij voorbaat in sterke mate wordt aangetast.

De adviseur van de commissaris-generaal overweegt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt: *“Voorafgaand dient opgemerkt dat u zich op de DVZ aanvankelijk voordeed als een minderjarige. U verklaarde meer bepaald geboren te zijn op 1 januari 2006 (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming, d.d. 16.11.2022 en verklaring DVZ, d.d. 14.03.2023, punt 4). Er werd een leeftijdsonderzoek uitgevoerd en uit de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 17 januari 2023 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 bleek dat u op het ogenblik van het onderzoek minstens 23 jaar oud was, en dus niet kan worden beschouwd als minderjarige. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate.*

Daarenboven dient opgemerkt dat u doorheen de verschillende asielprocedures in Europa uiteenlopende verklaringen hebt afgelegd over uw identiteit. Zo verklaarde u in Roemenië en Duitsland geboren te zijn in januari 2002 en in Frankrijk gaf u dan weer 3 februari 1999 als geboortedatum (zie Dublin-antwoorden). In België gaf u 1 januari 2006 op als geboortedatum (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming, d.d. 16.11.2022). Gevraagd of u onderweg ooit een andere identiteit hebt gebruikt, zei u van niet (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 30.10.2023 (verder NPO), p.5). Geconfronteerd met uw verklaringen in de andere Europese landen, zei u altijd dezelfde leeftijd te hebben gegeven (NPO, p.5). Gevraagd welke deze dan is, zei u 20 of 21 jaar (NPO, p.5-6). Geconfronteerd met het feit dat u bij aankomst in België verklaarde 16 jaar oud te zijn, antwoordde u dat u dit zei om een opvangplaats te krijgen (NPO, p.6). Wat er ook van zij, de vaststelling blijft dat u op drie verschillende momenten drie verschillende geboortedata hebt gegeven. Van

een verzoeker om internationale bescherming kan verwacht worden dat hij van bij aanvang in Europa coherente verklaringen aflegt over zijn identiteit. Het feit dat u intentioneel geprobeerd hebt om de Europese asielinstanties te misleiden doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Er dient voorts opgemerkt dat u zeer tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd omtrent uw geboorteplaats alsook uw woonplaatsen. Zo verklaarde u in Frankrijk en in België expliciet geboren te zijn in Afghanistan, respectievelijk in Nangarhar en Qala Akhound (zie Dublin-antwoorden en Registratie Verzoek om Internationale bescherming d.d. 16.11.2022). Ook in de fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling staat te lezen dat u verklaarde geboren te zijn Afghanistan, meer specifiek in Qala Akhound, een dorp in Nangarhar (d.d. 16.11.2022). In diezelfde fiche staat ook dat u twee jaar en zes maanden daarvoor uit Afghanistan bent vertrokken met uw broer en dat uw laatste adres Qala Akhound, Kama in Nangarhar is. Op uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 14 maart 2023 veranderde u uw vorige verklaring en zei u plots geboren te zijn in Pakistan (verklaring DVZ, vraag 5). Gevraagd naar hoofdverblijfplaatsen, zei u van uw geboorte tot uw vertrek te hebben verbleven in Shamshato vluchtelingenkamp en éénmaal in 2017 naar Jalalabad-stad geweest te zijn gedurende twee nachten (verklaring DVZ, vraag 10). Het is zeer opmerkelijk dat u op verschillende momenten in de asielprocedure verklaarde in Afghanistan geboren te zijn, om dit erna te veranderen naar Pakistan. Hiermee geconfronteerd, ontkende u ooit te hebben verklaard in Afghanistan gewoond te hebben en niet te weten wie deze fout heeft gemaakt (NPO, p.8). Geconfronteerd met het feit dat er meerdere keren in het dossier staat te lezen dat u geboren bent in Afghanistan en dat u verklaarde te zijn vertrokken vanuit Afghanistan, bleef u stellig ontkennen dit ooit gezegd te hebben, dit tot driemaal toe (NPO, p.8 en NPO, p.21). Door zonder meer te ontkennen dat u dit ooit heeft verklaard, slaagt u er evenwel niet in om deze meerdere keren vastgestelde tegenstrijdigheid op te heffen. Dat het zou liggen aan een fout door een tolk of ambtenaar kan niet worden geaccepteerd, gezien u dit op vele verschillende momenten hebt verklaard in de asielprocedure, zowel in België als in Frankrijk.”

Waar verzoeker zijn valse verklaring bij aankomst minderjarig te zijn in zijn verzoekschrift tracht te vergoelijken door erop te wijzen dat hij eerlijk toegegeven heeft dat hij zich minderjarig heeft verklaard om een opvangplek te krijgen en toe te voegen dat deze verklaring werd ingegeven door “*slecht advies en incorrecte informatie*” van andere Afghanen in België, doet hij geen afbreuk aan de verwachting dat hij met betrekking tot zijn identiteit, waaronder zijn leeftijd, te allen tijde correcte en coherente verklaringen aflegt. Ongeacht de reden waarom verzoeker bij aankomst in België gelogen heeft over zijn leeftijd, doet het feit dat hij de Belgische asielinstanties doelbewust heeft proberen te misleiden door zich gevoelig jonger voor te doen dan hij in werkelijkheid is afbreuk aan zijn algemene geloofwaardigheid. De omstandigheid dat verzoeker nadien op het CGVS een ‘*Proof of Registration*’ (hierna: PoR) heeft neergelegd waarnaar hij verwezen heeft wanneer hij opnieuw bevraagd werd over zijn leeftijd wijzigt niets aan het feit dat hij gelogen heeft over zijn leeftijd. Dat verzoeker volgens de neergelegde PoR geboren is op 1 januari 2001 strookt overigens niet met het resultaat van het leeftijdsonderzoek dat op 9 januari 2023 werd uitgevoerd, met name dat verzoeker op die dag “*een leeftijd heeft van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 23,0 jaar een minimumleeftijd is*” (AD, stuk 7, beslissing dienst Voogdij van de FOD Justitie van 17 januari 2023). Voorts blijft de vaststelling dat verzoeker doorheen de verschillende asielprocedures in Europa op drie verschillende momenten drie verschillende geboortedata heeft opgegeven, ondanks verzoekers bewering van het tegendeel (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5).

Door verder louter te herhalen dat hij in Pakistan is geboren, te gewagen van een misverstand en te volharden in zijn verklaringen afgelegd tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS volgens dewelke hij weliswaar afkomstig is uit Nangarhar maar daar niet is geboren, doet verzoeker geen afbreuk aan, noch biedt hij een afdoende verklaring voor, het feit dat hij zowel in Frankrijk als initieel bij zijn registratie in België expliciet verklaarde geboren te zijn in Afghanistan en dat in zijn fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling kan worden gelezen dat zijn geboorteplaats, zijnde het dorp Qala Akhound, gelegen in de provincie Nangarhar, tevens zijn laatste adres in Afghanistan was bij vertrek uit dit land twee jaar en zes maanden eerder. Dat verzoeker bij het CGVS de tijd kreeg om alle details volledig en correct uiteen te zetten doet geen afbreuk aan de verwachting dat hij reeds van bij aanvang van zijn procedure correcte en coherente informatie verschaft over de kernelementen van zijn beschermingsaanvraag, waaronder zijn geboorteplaats en verblijfplaatsen. Dit argument is voorts niet dienstig ter verklaring of verschoning van de pertinente vaststelling dat verzoeker ook tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS niet consistent is geweest over zijn verblijfplaatsen, zoals in de bestreden beslissing concreet als volgt wordt toegelicht en door verzoeker niet wordt weerlegd:

“Zo bevestigde u in het begin van het persoonlijk onderhoud dat u in Shamshato vluchtelingenkamp in Khyber Pakhtunkwa in Pakistan bent geboren (NPO, p.3). Wat later werd u gevraagd uw geboorteplek te preciseren, waarop u zei in Shah Kas geboren te zijn (NPO, p.6). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, zei u op verschillende plekken te hebben gewoond en zeven of acht jaar in Shamshato te hebben gewoond en hierna gedurende drie tot drieënhalf jaar ergens anders. Gevraagd om verduidelijking, zei u geboren te zijn in Shah Kas en erna te hebben gewoond in Shamshato (NPO, p.6). Na het stellen van verschillende vragen werd dan duidelijk dat u zeven à acht jaar in Shah Kas hebt gewoond, erna twee tot drieënhalf jaar in Kacha Garay en hierna zeven à acht jaar in Shamshato (NPO, p.6-7). Dat u bij binnenkomst

verklaarde geboren te zijn in Qala Akhound, Afghanistan, bij uw interview bij de DVZ dit liet veranderen naar Shamshato vluchtelingenkamp in Pakistan, om dan bij het CGVS te verklaren dat u niet in Shamshato bent geboren, maar in Shah Kas, zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw geboorteplaats en verdere verblijfplaatsen nog sterker op de helling."

Verzoeker laat tevens volgend pertinent motief van de bestreden beslissing, dat steun vindt in het administratief dossier, geheel ongemoeid:

"Ook over andere zaken in verband met uw verblijf was u niet consistent. Gevraagd of u Afghanistan ooit bezocht hebt, antwoordde u dat u één keer naar een trouwfeest in Kaboel bent geweest toen u anderhalf jaar oud was (NPO, p.7). Zoals hierboven al werd vermeld, zei u bij uw interview bij de DVZ éénmaal in 2017 voor twee nachten naar Jalalabad-stad geweest te zijn. Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, zei u niet te weten waarvan dit komt en enkel naar Afghanistan geweest te zijn toen u een baby was (NPO, p.8)."

Voorgaande vaststelling dat verzoeker geen consistente verklaringen heeft afgelegd over zijn geboorteplaats en opeenvolgende verblijfplaatsen in Afghanistan dan wel Pakistan, die door verzoeker niet op dienstige wijze wordt betwist, tast onvermijdelijk ook de geloofwaardigheid aan van zijn verklaringen omtrent het grondconflict dat aan de basis zou hebben gelegen van het vertrek van zijn familie uit Afghanistan en de daaruit voortgekomen problemen die volgens verzoeker een terugkeer naar zijn land van herkomst verhinderen.

Aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over het grondconflict en de daaraan gerelateerde problemen die hem ertoe zouden hebben gebracht Pakistan te verlaten en die hem zouden verhinderen terug te keren naar zijn land van herkomst, Afghanistan, wordt verder afbreuk gedaan door volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier:

"Zo bent u weinig consistent geweest in de volgorde van de feiten. Wanneer u werd gevraagd om over het conflict te vertellen, zei u dat jullie velden hadden met goede oogst en dat mensen hier jaloers op waren en ze jullie gronden hierdoor hebben geclaimd (NPO, p.10). Uw oom werd dan gedood en hierna heeft uw vader alles achtergelaten en is hij weggegaan (NPO, p.10). Wat later verklaarde u dat uw paternale oom eerst werd gedood en dat 40 dagen later de gronden werden geclaimd (NPO, p.11). Later herhaalde u dit door te zeggen dat ze zonder reden uw paternale oom hebben gedood en dat ze ongeveer 40 dagen later naar uw vader zijn gekomen om te zeggen dat ze zijn broer hebben gedood en dat als hij de gronden niet aan hen gaf, ze hem ook zouden doden. Drieënhalve maand later verhuisde hij naar Pakistan (NPO, p.12). Dat u initieel verklaarde dat de grond eerst werd geclaimd en erna uw paternale oom gedood, om dit erna te veranderen doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover. Gevraagd of er dan nog iets gebeurd is, zei u van niet (NPO, p.12). Wanneer u dan werd gevraagd wat het gevaar nog was voor uw vader nadat hij de gronden had afgegeven, zei u plots dat ze bang van jullie waren omdat ze uw paternale oom hebben gedood en uw broer A(...) hebben vergiftigd (NPO, p.13). Dat u eerst verklaart dat er verder niets meer is gebeurd, om wat later te zeggen dat uw broer werd vergiftigd is opmerkelijk. Gevraagd wanneer dit dan heeft plaatsgevonden, antwoordde u 20 dagen na de dood van uw paternale oom (NPO, p.13). Wat later zei u dan weer dat het 40 dagen waren (NPO, p.13). Gevraagd om verduidelijking, zei u dat ze eerst uw paternale oom hebben gedood, erna zijn langsgeslepen bij uw vader om de gronden te claimen, wat uw vader weigerde. Hierna hebben ze uw broer en een koe gedood en is uw familie naar Pakistan verhuisd (NPO, p.14). Iets later werd u dan gevraagd een overzicht te geven van de feiten. U zei dan dat uw paternale oom werd gedood en ze 43 dagen na zijn dood uw vader zijn komen afdreigen. 20 tot 22 dagen later werd uw broer gedood en één à tweeënhalve maand later vertrok uw familie naar Pakistan (NPO, p.15). Op het einde van het interview zei u plots dat uw oom was omgekomen en dat 20 dagen na de 40e ceremonie uw broer vergiftigd werd en dat er dan 10 personen naar uw vader waren gekomen om hem te zeggen dat hij de gronden op hun naam moest zetten. Uw vader was het hiermee oneens, maar kon de inbeslagneming niet tegenhouden (NPO, p.19). Geconfronteerd met het feit dat u telkens verschillende versies van de feiten geeft, wist u niet wat hiermee bedoeld werd. Wanneer u werd gewezen op de vorige versie, waarbij ze uw vader zijn komen afdreigen tussen de dood van uw oom en uw broer, zei u dat deze versie correct is (NPO, p.19). Wanneer u dan werd gezegd dat u telkens andere versies geeft, zei u dat dit niet waar is (NPO, p.19). Er dient opgemerkt dat u doorheen het persoonlijk onderhoud verschillende versies van de volgorde van de feiten hebt gegeven en hierover geen duidelijkheid kon scheppen. Dat u het naliet consistente verklaringen hierover af te leggen doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

Daarenboven dient opgemerkt dat uw verklaringen omtrent de dood van uw broer weinig geloofwaardig zijn. Gevraagd om hierover te vertellen, zei u dat A(...) vijf jaar oud was en dat u niet weet waarom hij werd vergiftigd (NPO, p.13). Hierover doorgevraagd, zei u dat "ze" 25 à 28 jaar geleden vergif in de melk hadden gemengd en dit hadden aan hem hadden gegeven. Ook werd er een koe via een spuit gedood (NPO, p.13). Gevraagd wie het vergif in de melk had gedaan, antwoordde u vaag door te zeggen dat uw moeder u zei dat zo'n zaken vaak plaatsvonden en dat als iemand een mooi leven had en goed eten, hij deze problemen kende. Wanneer de vraag nog eens werd gesteld, zei u dat jullie niet weten wie dit heeft gedaan (NPO, p.13). Gevraagd hoe die melk tot bij uw broer is geraakt, zei u dat iemand gif in zijn melkfles had gedaan en uw broer die melk heeft gedronken en er dan 's avonds een soort schuim uit zijn mond kwam (NPO, p.13).

Wanneer u dan werd gevraagd hoe u weet dat dit zo gebeurd is, zei u te weten dat “die mensen” dat gedaan hebben en dat in Afghanistan de dieren aan het gastenhuis werden gebonden en de kinderen buitenspelen en dat er dan iemand een spuit aan de koe heeft gegeven en het gif aan uw broer (NPO, p. 13). Gevraagd of ze dat ooit hebben toegegeven, zei u van wel en voegde u toe dat dit de reden is dat uw vader is weggegaan (NPO, p.13). Wanneer u dan werd gevraagd of ze dat dan hebben toegegeven wanneer ze uw vader aanspraken 40 dagen na de dood van uw paternale oom, zei u plots dat ze dat nooit hebben toegegeven, maar dat jullie hen wel verdenken (NPO, p.13). De vaststelling dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent de dood van uw broer doet twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover. Wanneer u dan werd gevraagd hoe jullie weten dat er gif in de melk is gedaan, als niemand dit heeft toegegeven, antwoordde u dat jullie hier zeker over zijn en uw broer altijd thuis was en niemand hem thuis iets gegeven had (NPO, p.14). Gevraagd hoe jullie weten dat uw broer melk heeft gekregen, zei u dat u dat niet kan weten aangezien u niet geboren was. Geconfronteerd met het feit dat u een zeer specifiek incident beschrijft en het dus niet logisch is dat u niet weet waar die informatie vandaag komt, zei u dat u uw familie en uw moeder citeert en ze u vertelde dat het op die manier gedaan is (NPO, p.14). Het is opmerkelijk dat u verklaarde zeker te zijn dat er gif in de melk zat, maar dan niet kan vertellen hoe jullie weten wat er zich toen heeft afgespeeld. Dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

Verder is het opvallend dat er na de moord op uw paternale oom alsook op die van uw broer geen actie werd ondernomen. Gevraagd of uw familie naar de overheid is gestapt na de moord op uw paternale oom, zei u dat als ze dat hadden gedaan, er sowieso niets aan gedaan had kunnen worden (NPO, p.12). Het is opmerkelijk dat er zelf geen poging werd ondernomen. Nog opmerkelijker is dat er na de dood van A(...) geen autopsie is gebeurd. Hierover zei u dat hij nooit naar een dokter werd gebracht en thuis is overleden (NPO, p.14). Gevraagd hoe jullie dan weten hoe hij aan gif is gestorven, zei u dat u dit niet weet en u uw moeder citeert en u niet in Afghanistan bent geboren (NPO, p.14). Wanneer u dan werd gevraagd of er hiermee naar de politie is gestapt, zei u van niet. Gevraagd waarom, antwoordde u naast de kwestie (NPO, p.14). Het is zeer opmerkelijk dat uw familie er zeker van is dat een vijfjarig kind werd vergiftigd, maar dat zij geen actie ondernemen om dit te laten onderzoeken. Ook blijft het zeer onduidelijk hoe jullie weten dat A(...) werd vergiftigd via melk. Ook is het zeer opvallend dat u op de DVZ verklaarde niet meer te weten hoe uw oudere broer heette die vergiftigd was (verklaring DVZ, punt 18). Dit alles leidt tot de conclusie dat er geen geloof kan gehecht worden aan de verklaring dat uw broer werd vergiftigd door de mensen die de grond van uw familie wilden hebben.

Daarenboven bleek uw kennis over de belagers van uw familie zeer ontoereikend. Gevraagd wie er jaloers was op de gronden van uw familie, zei u dat het uw dorpelingen waren en zij op zeven à acht minuten van uw huis te voet woonden (NPO, p.11). Gevraagd wat hun namen zijn, antwoordde u Z(...), A(...) en M(...) (NPO, p.11). Wanneer er dan vragen werden gesteld omtrent hun identiteit, zei u dat ze machtige personen waren met veel geld. U kon niet zeggen wat hun achternaam was en wist ook niet of zij linken met de taliban hadden (NPO, p.11). Gevraagd of die drie personen familie zijn, zei u dat zij de leiders van de familie waren (NPO, p.11). Wat later wanneer de vraag nog eens werd gesteld, zei u dat ze broers waren (NPO, p.15). Gevraagd hoe het komt dat zij zo machtig waren, antwoordde u tot tweemaal toe niet op de vraag en bleef u herhalen dat het machtige personen waren (NPO, p.15). Wanneer u dan werd geconfronteerd met het feit dat iemand toch niet zomaar machtig wordt en dat hier toch een reden voor moet zijn, zei u dat ze met veel familieleden zijn en dat ze ook de grond van 12 tot 13 families claimden (NPO, p.15-16). Het is zeer opmerkelijk dat u weinig kan vertellen over de broers en de reden van hun macht, maar dan wel weet dat ze op zeven à acht minuten van uw huis woonden, zeker aangezien u verklaarde daar nooit te hebben gewoond. Verder dient opgemerkt dat u bij binnenkomst verklaarde dat familieleden uw vader en oom hebben vermoord, terwijl u op het CGVS ontkent u dat zij familie waren (zie Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling in blauwe map en NPO, p.11). Uw gebrekkige kennis en inconsistente verklaringen omtrent de personen die uw paternale oom, uw ene broer en uw vader hebben gedood en uw andere broer hebben aangevallen doen sterk twijfelen aan uw verklaringen omtrent de redenen van uw vertrek.

Voorts is het niet duidelijk waarom de drie broers al die jaren later opnieuw hebben toegeslagen. Hierover vertelde u dat uw vader begin 2020 door twee onbekende gewapende personen is gedood (NPO, p.4 en NPO, p.16). U voegde hier bij toe dat het duidelijk was dat jullie vijanden hier achter zaten. Gevraagd waarom dat zo duidelijk is, gaf u als reden dat uw paternale oom werd gedood en dat uw broer, die 18 dagen later werd aangevallen, u dit had gezegd (NPO, p.16). Wanneer u dan werd gevraagd hier over uit te weiden, zei u enkel dat uw broer zijn aanvaller heeft gezien en ze alle drie bedekte gezichten hadden (NPO, p.17). Het is dan ook niet duidelijk wie uw broer precies gezien heeft.

Wanneer u dan werd gevraagd waarom de drie broers zo veel moeite zouden doen om zo veel jaren later familieleden op te sporen in Pakistan en hen te gaan aanvallen, antwoordde u dat jullie zich voor hen verstopten en daarom zo veel verhuisden (NPO, p.16). Er dient opgemerkt dat jullie zeven of acht jaar in Shah Kas zijn gebleven en dat de drie broers dus geruime tijd hadden om jullie daar op te sporen. Ook woonden jullie al zeven of acht jaar in Shamshato toen de aanvallen begonnen (NPO, p.6-7). Dat zij jullie al die tijd aan het zoeken waren en niet konden vinden is weinig overtuigend. Verder gaf u ook nog als reden dat uw vader dacht dat er een jirga ging plaatsvinden en dat die een oplossing zou bieden voor het probleem. U voegde er nog aan toe dat ‘die mensen’ niet bereid zijn om naar de jirga te komen (NPO, p.18). Gevraagd waarom uw vader dacht dat er een jirga ging plaatsvinden, antwoordde u niet op de vraag en zei u dat jullie

geen andere velden in Afghanistan hebben en als jullie zouden teruggaan, jullie op die grond zouden moeten wonen en werken (NPO, p.18). Er dient opgemerkt dat uw verklaringen omtrent een eventuele jirga die zou plaatsvinden een blote bewering is die u niet kan staven. Verder is het ook zeer opmerkelijk dat een machtige familie preventief te werk gaat en een familie in Pakistan gaat uitmoorden zodat zij niet meer zouden kunnen terugkomen om hun gronden te claimen. Zeker omdat er geen indicaties waren dat jullie na 25 à 30 jaar van plan waren terug te keren. Hiermee geconfronteerd, zei u dat ze bang van jullie waren omdat ze familieleden van u hebben gedood (NPO, p.18). Gevraagd waarom deze machtige familie bang is van jullie, zei u dat ze bang zijn dat jullie wraak gaan nemen voor het afnemen van de gronden (NPO, p.18). Gevraagd of ze dan alle 12 of 13 families waarvan deze familie gronden hebben afgenomen zijn aan het uitmoorden ter preventie van het wraaknemen, zei u dat dit klopt. Wanneer u dan gevraagd werd om meer informatie over die andere families, kon u niet antwoorden (NPO, p.18). Het is geenszins aannemelijk dat de drie broers 25 à 30 jaar nadat ze, met succes, de gronden van uw familie hebben afgenomen, enorm veel middelen gaan inzetten om u en uw familie in Pakistan te gaan uitmoorden zonder enige, directe aanleiding. Dat ze dit bij 12 of 13 families aan het doen zijn / hebben gedaan is opnieuw een blote bewering die u niet kan staven met overtuigende verklaringen. Er dient geconcludeerd dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen omtrent de aanvallen op uw vader en broer die zouden zijn uitgevoerd ter preventie van jullie terugkomst naar Afghanistan.

Ook dient opgemerkt dat u zelf nooit persoonlijk bedreigd bent geweest door de drie broers en dat u nog drie à vier maanden in Pakistan bent gebleven zonder enige problemen (NPO, p.17). Ook verklaarde u dat er in die drieënhalve jaar sinds uw vertrek niets meer is gebeurd (NPO, p.21). Deze twee vaststellingen doen afbreuk aan uw ingeroepen vrees voor vervolging. Daarenboven is het zeer opvallend dat uw broer die aangevallen is door de drie broers nog in Pakistan verblijft, maar dat u en uw broer H(...) wel Pakistan zijn ontvlucht. Hierover verklaarde u dat H(...) acht maanden à één jaar nadat u Pakistan verliet hetzelfde deed (NPO, p.17). Gevraagd waarom uw broer, S(...), die nota bene werd aangevallen, wel in Pakistan is gebleven en jullie niet, antwoordde u dat uw broer veel mensen kent en zich zo kan beschermen door bij hen te verblijven. U voegde nog toe dat er geen geld was om alle broers weg te sturen (NPO, p.17). Dat er werd gekozen om u en H(...) weg te sturen, terwijl er al een poging werd gedaan uw broer om te brengen is zeer opvallend en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw problemen. Daarnaast dient opgemerkt dat u bij de DVZ verklaarde dat uw broer S(...) telefonisch werd bedreigd (vragenlijst CGVS). Op het CGVS rept u hier met geen woord over. Hiermee geconfronteerd, zei u dat ze hem inderdaad hebben gebeld en zeiden dat ze uw vader hadden gedood en dat hij de volgende was (NPO, p.20). Gevraagd waarom u dit niet eerder zei, antwoordde u dat u weldegelijk alles hebt verteld. Geconfronteerd met het tegendeel, zei u dat u op het moment van het telefoongesprek al weg was (NPO, p.20). Gevraagd wanneer zich dit afgespeeld, kon u niet antwoorden (NPO, p.21). Gevraagd wie er aan de telefoon was, zei u enkel "die mensen". Wanneer de vraag herhaald werd, zei u eerst dat het onbekende mensen waren, om dit dan kort erna te veranderen naar M(...), één van de broers (NPO, p.21). De vaststelling dat u niets hebt verteld over dit telefoongesprek, desondanks de vraag of er na uw vertrek nog zaken hebben plaatsgevonden doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw problemen."

Verzoeker onderneemt in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de bovenstaande pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft.

Door in zijn verzoekschrift louter te herhalen dat hij zijn hele leven als Afghaans vluchteling op verschillende plaatsen in Pakistan heeft gewoond, dat hij nooit naar school geweest is en dat hij nog niet geboren was ten tijde van het grondconflict, waardoor hij zijn relaas over dit grondconflict en de daaropvolgende gebeurtenissen diende te baseren op hetgeen zijn familieleden hem hebben verteld, slaagt verzoeker er niet in een afdoende verklaring of verschoning te bieden voor de hoger gedane vaststellingen die op fundamentele wijze afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van zijn relaas. Van verzoeker, die bescherming zoekt bij de Belgische asielinstanties, kan verwacht worden dat hij volledige, precieze en coherente verklaringen aflegt over de redenen die hem ertoe brachten zijn land van herkomst te verlaten dan wel hem verhinderen ernaar terug te keren, en dat hij zich terdege informeert over de essentiële elementen van zijn vluchtrelaas, temeer hij verklaart nog contact te hebben met zijn moeder, maternale oom en oudste broer in Pakistan (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4, 9). Het gegeven dat verzoeker niet geschoold is waardoor tijdgebonden elementen voor hem niet zo evident zouden zijn, doet niets af aan de verwachting dat ook een ongeschoold persoon coherente, gedetailleerde en aannemelijke verklaringen aflegt over de gebeurtenissen die ten grondslag liggen aan zijn vrees en waarop hij zijn beschermingsaanvraag stoelt. In weerwil van wat verzoeker mag vinden, oordeelt de Raad dat het geenszins onredelijk is om van verzoeker te verwachten dat hij met betrekking tot het voorgehouden grondconflict, de identiteit van de belagers van zijn familie, de dood van zijn broer, en de aanvallen op zijn familie in Pakistan – stuk voor stuk kernelementen van zijn relaas – coherente, precieze en aannemelijke verklaringen aflegt, *quod non*.

Verzoeker betwist verder niet dat hij zelf nooit persoonlijk bedreigd werd door de drie broers die het op zijn familie zouden hebben gemunt omwille van het grondconflict en dat hij na het incident waarbij zijn broer zou zijn aangevallen nog drie of vier maanden in Pakistan is gebleven zonder dat er nog iets is gebeurd alvorens hij het land verliet en naar België kwam. In zoverre hij zijn vertrek uit Pakistan in zijn verzoekschrift wenst te verklaren door “[d]e betreurenswaardige situatie van Afghaanse vluchtelingen in Pakistan” en “de treiterij van de Pakistaanse overheid”, die hem teveel zou zijn geworden, dient te worden herhaald dat verzoeker inconsistente verklaringen heeft afgelegd over zijn geboorteplaats en opeenvolgende verblijfplaatsen in Afghanistan dan wel Pakistan, waardoor hij niet aannemelijk maakt dat hij daadwerkelijk van zijn geboorte tot aan zijn komst naar Europa als Afghaans vluchteling in Pakistan heeft geleefd. Waar verzoeker nog aangeeft dat terugkeren naar Afghanistan geen optie was omdat de taliban nu heel het land in handen hebben en hij “dus besloot (...) te vluchten naar België”, wijst de Raad erop dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij uit Pakistan vertrokken is in de eerste helft van het jaar 2020, waardoor de machtsovername door de taliban meer dan een jaar later logischerwijze geen invloed kan hebben gehad op zijn beslissing niet naar Afghanistan terug te keren (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6 en stuk 7, verklaring DVZ, vraag 33).

In zoverre verzoeker zijn Afghaanse nationaliteit wenst te staven aan de hand van de door hem neergelegde PoR, dient te worden benadrukt dat *in casu* verzoekers nationaliteit niet wordt betwist. Uit de neergelegde PoR van verzoeker en zijn familie kan hoogstens blijken dat zij in Pakistan geregistreerd stonden als Afghaanse vluchtelingen. Deze kaarten kunnen niet aantonen dat verzoeker tot aan zijn voorgehouden vertrek uit Pakistan in 2020 aldaar steeds als Afghaans vluchteling heeft gewoond, noch kan hieruit worden afgeleid waar hij geboren is en op welke plaatsen hij achtereenvolgens verbleven heeft (AD, stuk 5, ‘Documenten’, nrs. 1-5). Het bewijs van woonst werpt evenmin enig licht op verzoekers geboorteplaats en verblijfssituatie voorafgaand aan zijn komst naar België. Het betreft geen origineel document maar een fotokopie van een summiere verklaring van zijn huisbaas waarin staat dat verzoeker gedurende meer dan drie jaar en zeven maanden in diens huis in Och Nehar, Peshawar, heeft gewoond. Dit stuk kan niet aantonen dat verzoeker in Pakistan geboren is, noch kan het de geloofwaardigheid van verzoekers vage en inconsistente verklaringen omtrent zijn opeenvolgende verblijfplaatsen in Pakistan herstellen (*Ibid.*, nr. 6). De enveloppe waarmee de neergelegde documenten werden verstuurd kan hoogstens staven dat verzoeker post uit Pakistan heeft ontvangen doch bevat geen informatie met betrekking tot zijn verblijfssituatie voor zijn komst naar België en de motieven op grond waarvan hij in België om internationale bescherming verzoekt (*Ibid.*, stuk 7).

De stageovereenkomst die verzoeker middels zijn aanvullende nota ter terechtzitting bijbrengt heeft betrekking op zijn leven en verblijfssituatie in België en kan derhalve geen ander licht werpen op de hoger gedane vaststellingen aangaande zijn vluchtmotieven.

Het geheel aan documenten en verzoekers verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, besluit de Raad in navolging van de adviseur van de commissaris-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden vrees om bij terugkeer naar Afghanistan problemen te kennen omwille van een grondconflict.

Verzoeker is voorts in zijn verzoekschrift van mening dat “*verwerende partij geen rekening gehouden (heeft) met het kwetsbaar en specifiek profiel van een verwesterde jonge man, die zou moeten terug keren naar het bewind van de Taliban dat zij nooit heeft gekend*”. Verzoeker heeft evenwel tijdens de administratieve procedure op geen enkel moment melding gemaakt van enige vrees om bij terugkeer naar Afghanistan problemen te krijgen omwille van zijn vermeende verwesterd profiel. Verzoeker maakte slechts melding van een vrees voor de personen met wie zijn familie betrokken was in een grondconflict en bevestigde uitdrukkelijk dat er geen andere redenen waren waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar Afghanistan (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10).

Wat er ook van zij, op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan wat dit betreft de volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de-factoregering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender

geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de talibanversie van de sharia (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de de-facto-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de-factoregering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal de-factostaatsinstellingen (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De de-factoregering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De de-factotalibanregering, evenals de provinciale de-factoregeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "Afghanistan security situation", augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan Targeting of individuals", augustus 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de de-factoregering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kaboel verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "Afghanistan Targeting of individuals", augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het de-factoministerie in Kaboel (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus "Afghanistan Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban" van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder talibanrechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle talibanrechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer

executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – i.e. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door het MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *"Afghanistan Targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In voormeld Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van *"wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing"*, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *"Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022"*, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een de-factorechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers. AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende talibanopperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130). Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hocbeslissingen, bijvoorbeeld door leden van het MPVPV en de de-factopolitie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van het MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stellen over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord geven naar het politiebureau brengen (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht"*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghansen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghansen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (DIS, *"Afghanistan Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24, waarnaar wordt verwezen in EUAA *"Afghanistan Targeting of individuals"*, augustus 2022, en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale mediaprofielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht"*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor Communicatie en Informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *"Afghanistan Targeting of individuals"*, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale medianetwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (DIS, *"Afghanistan Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangaf dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlieten in gevaar worden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 december 2021, in EUAA "*Afghanistan Targeting of individuals*", augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pasjtoen-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pasjtouengebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "*Afghanistan Targeting of individuals*", augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens voormeld Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA "*Afghanistan Targeting of individuals*", augustus 2022, p. 53-55; Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 148-149; COI Focus "*Afghanistan Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: DIS, "*Afghanistan Taliban's impact on the population*", June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan Targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afgaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe de-facto-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus "*Afghanistan Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, "*Afghanistan Targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "verwesterd" worden gezien bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of bureaus omdat ze worden gezien als "verraders" of "ongelovigen".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan Targeting of individuals*", augustus 2022, p. 51, EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa, louter omwille van zijn verblijf aldaar, een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘*zina*’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “*Country Guidance*” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de adviseur van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing verwijst, bijtreden (EUAA “*Country guidance: Afghanistan*”, januari 2023, p. 21 en 72-79). De actualisatie van de landeninformatie door middel van de aanvullende nota die door de gemachtigde van de commissaris-generaal op 3 april 2024 werd neergelegd doet niet anders besluiten.

In casu blijken er geen concrete elementen of aanwijzingen te zijn op basis waarvan kan worden aangenomen dat verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan met een redelijke mate van waarschijnlijkheid zal worden vervolgd omdat hij verwesterd is of als dusdanig zou worden gepercipieerd.

Vooreerst benadrukt de Raad dat, niettegenstaande de verplichting van een verzoeker om internationale bescherming om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen die nodig zijn om te beslissen over het verzoek om internationale bescherming, hoger is komen vast te staan dat verzoeker zijn beweerde verblijf in Pakistan als Afghaans vluchteling vanaf zijn geboorte tot aan zijn komst naar Europa niet aannemelijk maakt. Deze vaststelling wordt door verzoeker in zijn verzoekschrift niet weerlegd. Hierdoor maakt verzoeker het zelf voor de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming moeilijk, zo niet onmogelijk, om een correct zicht te krijgen op zijn werkelijke regio van herkomst en verblijfplaatsen voor zijn vertrek naar Europa en het netwerk waarover hij desgevallend nog beschikt in zijn land van herkomst.

Het voorgaande in acht genomen, kan verzoeker niet zomaar worden bijgetreden waar hij in zijn verzoekschrift betoogt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zich onmogelijk zal kunnen aanpassen aan de thans geldende Afghaanse waarden en normen omdat hij nooit in Afghanistan zou hebben geleefd. Zijn verwijzing naar informatie waaruit blijkt dat Afghanen in dergelijke omstandigheden vaak een sterk accent hebben en moeilijkheden ondervinden om aan een job te geraken en naar een arrest van de Raad van 13 oktober 2022 waarin geoordeeld wordt dat Afghanen die in Pakistan zijn geboren of er lang hebben verbleven een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben, is *in casu* niet dienstig. Zelfs indien zou worden aangenomen dat verzoeker gedurende enige tijd in Pakistan heeft verbleven, is dit niet voldoende om een nood aan internationale bescherming vast te stellen in zijn hoofde, zoals in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt wordt toegelicht en door verzoeker niet wordt betwist, laat staan weerlegd:

“(…) *Uit het rapport EUAA: Pakistan – situation of Afghan refugees van mei 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/pakistansituation-afghan-refugees>) blijkt dat etnische Pashtouns aan de beide kanten van de grens tussen Afghanistan en Pakistan wonen. Zij delen niet alleen familiebanden, maar*

er is ook sprake van een gemeenschappelijke geschiedenis en cultuur. De taliban, die sinds augustus 2021 de macht hebben overgenomen in Afghanistan, heeft voornamelijk Pashtouns onder zijn leden. Zij nemen daarbij de belangrijkste posities in de de facto regering. Daarnaast blijkt uit de informatie dat er traditioneel veel gereisd wordt tussen Afghanistan en Pakistan, onder andere omwille van handel, familie die aan beide kanten van de grens woont, onderwijs, werk en medische behandeling. Uit de EUAA Country Guidance van januari 2023 (<https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt eveneens dat de behandeling van personen die geboren zijn of lang verbleven hebben in Pakistan, in het algemeen geen vervolging uitmaakt. Het is slechts in uitzonderlijke gevallen, die in casu niet worden aangetoond, dat men omwille van een verblijf in Pakistan een nood aan internationale bescherming kan aantonen. Er dient opgemerkt dat u verklaarde in Pakistan tussen Afghanen te hebben gewoond en met hen vriendschappen had (NPO, p.20). Ook wonen twee van uw zussen, S(...) en Q(...) nog in Afghanistan (NPO, p.5). Er kan bijgevolg niet worden ingezien waarom u zich, gelet op alle bovenstaande elementen, niet zou kunnen vestigen in Afghanistan.”

Uit de loutere omstandigheid dat verzoeker inmiddels bijna twee jaar in België verblijft kan verder niet worden afgeleid dat hij hierdoor dermate verwesterd is dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift weliswaar dat hij “*volledig verwesterd*” is, maar laat na deze blote bewering verder toe te lichten of te concretiseren. Verzoeker beweert tevens volledig te zijn geïntegreerd en enkel nog de westerse waarden te delen, maar concretiseert dit summiere betoog niet, laat staan dat hij deze loutere beweringen op enige wijze onderbouwt. Deze niet gespecificeerde integratie mist dan ook de nodige concretisering, uitwerking en staving in het verzoekschrift om enige daadwerkelijke of gepercipieerde verwestering aan te tonen.

De stageovereenkomst die verzoeker middels een aanvullende nota neerlegt ter terechtzitting (aanvullende nota verzoeker, stuk 1) kan aantonen dat verzoeker zich aanpast aan de omstandigheden van zijn verblijf alhier, wat lovenswaardig is, maar dit is, rekening houdend met het geheel aan informatie die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt, niet van die aard om te leiden tot de vaststelling dat hij dient te vrezen voor vervolging wegens een terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering. Verzoeker maakt hiermee niet *in concreto* aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde ‘besmet’ door de westerse waarden, noch als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden door de taliban, die hem zouden kunnen beschouwen als een persoon die waarden heeft ontwikkeld die vreemd zijn aan de door hen verdedigde waarden.

Er wordt voorts niet betwist dat Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering of uitstoting. Zoals hierboven reeds werd gesteld, kunnen stigmatisering of uitstoting echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging. Wat betreft de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit het Westen blijkt nergens uit de aanwezige informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld. Verzoeker reikt in het kader van zijn beschermingsverzoek echter geen concrete elementen of aanwijzingen aan waaruit blijkt dat hij bij een eventuele terugkeer uit Europa door zijn familie of zijn lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in zijn hoofde sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die kan worden gelijkgesteld met vervolging.

Wat betreft het betoog in het verzoekschrift over het bewind van de taliban en hun strikte interpretatie van de sharia, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Een individuele beoordeling blijft bijgevolg noodzakelijk. Uit het voorgaande is evenwel gebleken dat verzoeker niet concreet aantoont dat hij in de actuele stand van zaken in geval van terugkeer naar Afghanistan, als verwesterd zal worden gepercipieerd, noch dat hij niet in staat zal zijn om zich aan te passen aan de heersende waarden en normen. Door louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, werpt verzoeker hier geen ander licht op.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift tevens een kritiek op de gehanteerde landeninformatie. De Raad is zich ervan bewust dat de machtsovername door de taliban in Afghanistan een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen aldaar en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds

beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, te analyseren. Het betoog van verzoeker dat de COI Focus "*Afghanistan. Veiligheidssituatie*" van 5 mei 2022 en de rapporten van EASO over de veiligheidssituatie in Afghanistan waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing zelf aangeven dat in de onderzoeksperiode "*nog geen duidelijke cijfers (...) gekend waren*" over de situatie van verwesterde Afghanen die terugkeren, doet hierover niet anders denken, gelet op de recentere landeninformatie die door de verwerende partij middels een aanvullende nota op 3 april 2024 werd bijgebracht.

Waar verzoeker citeert uit de arresten van de Raad met nummers 245 004, 255 609 en 270 813 van respectievelijk 27 november 2020, 4 juni 2021 en 31 maart 2022, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van voornoemde arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Voorts betwisten de adviseur van de commissaris-generaal noch de Raad dat de machtsovername door de taliban in augustus 2021 een "*nieuw element*" vormt, in de zin dat de situatie in Afghanistan hierdoor fundamenteel gewijzigd is en dit mogelijks een impact kan hebben op de nood aan internationale bescherming. Verzoeker toont evenwel niet aan dat met deze machtsovername *in casu* geen rekening zou zijn gehouden bij de beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming. De Raad stelt vast dat verzoeker na de machtsovername, met name op 30 oktober 2023, werd gehoord op de zetel van het CGVS en dat hij daar de gelegenheid heeft gehad om de redenen aan te halen waarom hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst en tevens de impact van de machtsovername op zijn persoonlijke situatie bij terugkeer te duiden.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

3.3.3.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn voorgehouden problemen met – en vrees voor – de personen met wie zijn familie in een grondconflict verwickeld zou zijn geweest, niet aannemelijk heeft gemaakt en dat evenmin kan worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging omwille van (een toegeschreven) verwestering.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, herinnert de Raad eraan dat artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Kwalificatierichtlijn) (heden de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2011/95/EU)). Het begrip "*ernstige schade*" in dit artikel heeft betrekking "*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*", met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het Hof van Justitie) heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova* e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van mei 2024 (p. 101: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bijvoorbeeld in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actorvereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19-pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, ontwijking van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van

het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Afghanistan zou hebben gekend.

3.3.3.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c) van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het

conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en het *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. De belangrijkste werkterreinen van het NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten, voornamelijk in de provincie Panjshir en aangrenzende gebieden. In 2022 breidden ze hun activiteiten verder naar het noorden uit, met name naar de provincies Takhar en Badakhshan. Het NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en hit-and-runaanvallen gericht op checkpoints en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvoien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enzovoort) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban ondernemen doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers. De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen. Wat betreft 2023, wordt er voor de eerste helft van dat jaar gewag gemaakt van een daling in de activiteiten van verzetsgroepen, waarbij NRF wordt omschreven als 'verzwakt' na talibanacties tegen deze groep (EUAA "*Afghanistan Country Focus*" van december 2023, p. 31). Ook het aantal ISKP-aanvallen nam aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na talibanoperaties tegen deze groep. Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als "verminderd" en "beperkt". ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten alsook in Kaboel en enkele noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk talibanstrijders, talibanfunctionarissen, religieuze leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals sjiitische Hazara en Sikhs alsook buitenlandse doelwitten (waaronder de Russische en Pakistaanse ambassade en een Chinees hotel in de stad Kaboel) (EUAA "*Afghanistan Country Focus*" van december 2023, p. 32-34).

In de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 vonden er volgens de UCDP-gegevens 825 veiligheidsincidenten, i.e. '*incidents with at least one recorded fatality*', over het hele land plaats waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panjshir (79) (EUAA "*Country Guidance Afghanistan*", januari 2023, p. 122-123).

ACLED documenteerde 2635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "gevechten", 994 als "geweld tegen burgers", en 477 als "explosies/geweld op afstand" (EUAA "*Country Guidance Afghanistan*", januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI "*Query Afghanistan*", november 2022, p. 10).

Wat betreft de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde UCDP 781 incidenten, waarbij de meeste incidenten plaatsvonden in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Baghlan en Nangarhar op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA "*Afghanistan Country Focus*" van december 2023, p. 30). UCDP rapporteert in deze periode 619 burgerdoden als gevolg van 302 incidenten (EUAA "*Afghanistan Country Focus*" van december 2023, p. 36).

In de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde ACLED 1 618 veiligheidsincidenten, waarvan de meeste plaatsvonden in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA "*Afghanistan Country Focus*" van december 2023, p. 29-30).

UNAMA registreerde in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, "*Afghanistan Security Situation*", augustus 2022, p. 62, en UNAMA, "*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*", juni 2023). Hiervan viel meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. '*Explosive remnants of war*' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van '*targeted killings*'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog

steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *“Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”*, juni 2023).

De Mensenrechtenraad van de VN stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal ‘armed clashes’, luchtaanvallen en incidenten met IED’s alle met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en de voormalige ANSF plaatsvonden.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio’s zijn teruggekeerd (EUAA *“Country Guidance Afghanistan”*, januari 2023, p. 124). Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteerde 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio’s van herkomst en IOM maakt gewag van 1 525 577 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun herkomstregio’s (EUAA *“Afghanistan Country Focus”* van december 2023, p. 41).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *“Country Guidance Afghanistan”* van januari 2023 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA *“Afghanistan Country Focus”* van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker brengt geen informatie bij die een ander licht kan werpen op de voorgaande analyse en de geactualiseerde landeninformatie (zoals aangebracht door de verwerende partij bij haar op 3 april 2024 neergelegde aanvullende nota).

De Raad herhaalt dat de kritiek van verzoeker op de gebruikte landeninformatie niet volstaat. Zoals hierboven reeds werd gesteld, is de Raad zich ervan bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen, maar oordeelt hij dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren.

Verzoeker verklaart dat zijn familie oorspronkelijk afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *“Country Guidance Afghanistan”* van januari 2023.

Er dient echter te worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

3.3.3.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.5. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de adviseur van de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de

bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

3.3.6. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

3.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adviseur van de commissaris-generaal oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pasjtoe machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adviseur van de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de adviseur van de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.8. Waar verzoeker “*uiterst subsidiair*” vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adviseur van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

S. WILLAERT